

RADA EUROPEJSKA

**Bruksela, 14 grudnia 2012 r.
(OR. en)**

EUCO 205/12

**CO EUR 19
CONCL 5**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA
13–14 GRUDNIA 2012 R.**

KONKLUZJE

W załączeniu delegacje otrzymują konkluzje Rady Europejskiej (13–14 grudnia 2012 r.).

Rada Europejska uzgodniła plan działania na rzecz ukończenia tworzenia unii gospodarczej i walutowej, w oparciu o pogłębioną integrację i większą solidarność. Początkowym etapem tego procesu będzie ukończenie, skonsolidowanie i wdrożenie nowego wzmocnionego zarządzania gospodarczego, a także przyjęcie jednolitego mechanizmu nadzorczego i nowych przepisów w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w sprawie gwarantowania depozytów. Proces ten zostanie uzupełniony poprzez utworzenie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2013 r. zostanie dokładniej przeanalizowanych kilka innych istotnych kwestii dotyczących koordynacji reform krajowych, społecznego wymiaru UGW, wykonalności i warunków wzajemnie uzgodnionych umów na rzecz konkurencyjności i wzrostu gospodarczego oraz mechanizmów solidarności, a także środków służących propagowaniu pogłębienia jednolitego rynku i ochronie jego integralności. Na wszystkich etapach tego procesu zapewniona będzie demokratyczna legitymacja i rozliczalność.

W oparciu o przygotowaną przez Komisję roczną analizę wzrostu gospodarczego Rada Europejska rozpoczęła prace nad europejskim semestrem 2013. Postanowiła rozpocząć działania służące dalszemu rozwijaniu wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE i powróci do tego zagadnienia w grudniu 2013 r.

I. POLITYKA GOSPODARCZA

Plan działania na rzecz ukończenia tworzenia UGW

1. Fundamentalne wyzwania, przed którymi stoi dziś unia gospodarcza i walutowa, powodują, że należy ją wzmocnić, aby zapewnić dobrobyt gospodarczy i społeczny, a także stabilność i trwałą dobrą koniunkturę. Polityki gospodarcze muszą być w pełni ukierunkowane na promowanie silnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zagwarantowanie dyscypliny fiskalnej, zwiększanie konkurencyjności i stymulowanie zatrudnienia, w szczególności zatrudnienia młodzieży, tak by Europa pozostała wysoce konkurencyjną społeczną gospodarką rynkową i by utrzymany został europejski model społeczny.
2. Konsolidacja UGW polega nie tylko na ukończeniu tworzenia jej struktury, ale również na prowadzeniu zróżnicowanych i rozważnych polityk fiskalnych sprzyjających wzrostowi. Możliwości, jakie w zakresie równoważenia potrzeb dotyczących efektywnych inwestycji publicznych z celami dyscypliny fiskalnej oferują istniejące unijne ramy fiskalne, mogą być wykorzystywane w ramach funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, przy pełnym poszanowaniu tego paktu.

3. W następstwie przedstawionego w październiku 2012 r. sprawozdania okresowego przewodniczący Rady Europejskiej sporządził – w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji, prezesem Europejskiego Banku Centralnego i przewodniczącym Eurogrupy – konkretny harmonogram działań prowadzących do urzeczywistnienia prawdziwej unii gospodarczej i walutowej. Rada Europejska odnotowuje przedstawiony przez Komisję plan działania na rzecz UGW, w którym zawarto kompleksową analizę odnośnych zagadnień oraz ocenę ich aspektów prawnych. Odnotowuje również wkład Parlamentu Europejskiego. Rada Europejska określa kolejne kroki na drodze do ukończenia tworzenia UGW, w oparciu o pogłębioną integrację i większą solidarność państw członkowskich strefy euro.
4. Proces ukończenia tworzenia UGW będzie się opierał na ramach instytucjonalnych i prawnych UE. Będzie charakteryzował się otwartością i przejrzystością względem państw członkowskich, które nie używają jednej waluty. Na wszystkich etapach proces ten cechować będzie pełne poszanowanie integralności jednolitego rynku, w tym w poszczególnych wnioskach ustawodawczych, które zostaną przedstawione. Istotne jest również, by zapewnić równe szanse tym państwom członkowskim, które uczestniczą w jednolitym mechanizmie nadzorczym, i tym, które w nim nie uczestniczą.
5. Najpilniejszym priorytetem jest ukończenie prac nad ramami na rzecz wzmocnionego zarządzania gospodarczego i wdrożenie tych ram, które obejmują: „sześciopak”, traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu oraz „dwupak”. W związku ze znacznymi postępami, jakie poczyniono w odniesieniu do głównych elementów „dwupaku”, Rada Europejska wzywa do jego szybkiego przyjęcia przez współprawodawców.
6. Równie pilna jest potrzeba poczynienia postępów w kierunku bardziej zintegrowanych ram finansowych, które pomogą przywrócić normalne kredytowanie, zwiększyć konkurencyjność i ułatwić wprowadzenie niezbędnych korekt w naszych gospodarkach.

7. Jednolity mechanizm nadzorczy stanowi istotny krok jakościowy w kierunku bardziej zintegrowanych ram finansowych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie wypracowane przez Radę w dniu 13 grudnia i wzywa współprawodawców do szybkiego osiągnięcia porozumienia, tak by mechanizm ten mógł zostać wdrożony możliwie najszybciej. Ponownie podkreśla również znaczenie nowych przepisów – stanowiących najwyższy priorytet w kontekście opracowania jednolitego zbioru przepisów – dotyczących wymogów kapitałowych dla banków (rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych i dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych) oraz wzywa wszystkie strony do wypracowania porozumienia w sprawie tych przepisów i ich szybkiego przyjęcia.
8. Rada Europejska wzywa współprawodawców do tego, by przed czerwcem 2013 r. osiągnęli porozumienie co do wniosków dotyczących dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dyrektywy w sprawie systemu gwarantowania depozytów; Rada ze swojej strony powinna osiągnąć porozumienie przed końcem marca 2013 r. Gdy dyrektywy te zostaną przyjęte, państwa członkowskie powinny potraktować ich wdrożenie jako priorytet.
9. Rada Europejska oczekuje szybkiego podjęcia przez Komisję działań następczych w związku z propozycjami grupy ekspertów wysokiego szczebla dotyczącymi struktury unijnego sektora bankowego.
10. Istnieje bezwzględna potrzeba przerwania błędnego koła, w jakim znalazły się banki i państwa. Zgodnie z oświadczeniem złożonym w czerwcu 2012 r. na szczycie państw strefy euro oraz konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w październiku 2012 r., porozumienie w sprawie ram operacyjnych, w tym w sprawie definicji aktywów odziedziczonych (*legacy assets*), należy osiągnąć jak najszybciej w pierwszej połowie 2013 r., tak by – gdy powstanie skuteczny jednolity mechanizm nadzorczy – Europejski Mechanizm Stabilności miał możliwość, w drodze zwykłej decyzji, bezpośredniego dokapitalizowywania banków. Proces ten będzie prowadzony w pełnej zgodności z zasadami jednolitego rynku.

11. W sytuacji gdy nadzór bankowy zostaje faktycznie przeniesiony do jednolitego mechanizmu nadzorczego, konieczny będzie jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dysponujący niezbędnymi uprawnieniami, tak by restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja dowolnego banku w uczestniczących państwach członkowskich mogła zostać przeprowadzona z wykorzystaniem odpowiednich narzędzi. Dlatego też należy przyspieszyć prace nad wnioskami dotyczącymi dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dyrektywy w sprawie systemu gwarantowania depozytów, tak by mogły one zostać przyjęte zgodnie z pkt 8. W tych kwestiach należy zapewnić sprawiedliwą równowagę między krajami pochodzenia a krajami przyjmującymi. Komisja przedstawi w 2013 r. wniosek w sprawie utworzenia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym, tak by współprawodawcy przeanalizowali ten wniosek w trybie priorytetowym, z myślą o przyjęciu go w bieżącej kadencji Parlamentu. Mechanizm ten powinien chronić stabilność finansową i zapewnić skuteczne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych, a jednocześnie – w kontekście kryzysów bankowych – chronić podatników. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien opierać się na wkładach wnoszonych przez sam sektor finansowy i obejmować odpowiednie i skuteczne ustalenia wspierające. Ustalenia te powinny być w perspektywie średniookresowej neutralne pod względem fiskalnym dzięki zapewnieniu, że pomoc publiczna zostanie zrekompensowana z opłat nakładanych *ex post* na sektor finansowy.
12. Aby UGW mogła zapewnić wzrost gospodarczy, konkurencyjność na szczeblu globalnym i zatrudnienie w UE, a w szczególności w strefie euro, trzeba będzie dokładniej przeanalizować pewne inne istotne kwestie związane z koordynacją polityk gospodarczych i wytycznych polityki gospodarczej strefy euro, w tym środków służących propagowaniu pogłębienia jednolitego rynku i ochronie jego integralności. W tym celu przewodniczący Rady Europejskiej – w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji i po przeprowadzeniu konsultacji z państwami członkowskimi – na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2013 r. przedstawi możliwe środki i harmonogram działań dotyczące następujących kwestii:
- a) koordynacji reform krajowych: uczestniczące państwa członkowskie będą proszone o zapewnienie, by – zgodnie z art. 11 traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu – wszystkie najważniejsze reformy polityki gospodarczej, jakie planują wprowadzić, były omawiane *ex ante*, a w stosownych przypadkach wzajemnie koordynowane. W takiej koordynacji powinny uczestniczyć instytucje UE, zgodnie z wymogami prawa unijnego przewidzianymi do tego celu. Komisja ogłosiła, że zamierza przedstawić wniosek dotyczący ram koordynacji *ex ante* najważniejszych reform polityki gospodarczej w kontekście europejskiego semestru;

- b) społecznego wymiaru UGW, w tym dialogu społecznego;
 - c) wykonalności i warunków wzajemnie uzgodnionych umów na rzecz konkurencyjności i wzrostu gospodarczego: indywidualne ustalenia o charakterze umownym z instytucjami UE mogłyby zwiększyć odpowiedzialność i efektywność. Ustalenia takie powinny być zróżnicowane w zależności od konkretnej sytuacji poszczególnych państw członkowskich. Obejmowałyby to wszystkie państwa członkowskie strefy euro, przy czym państwa członkowskie nienależące do tej strefy również mogłyby zdecydować się na zawarcie podobnych ustaleń;
 - d) mechanizmów solidarności mogących wzmocnić wysiłki podejmowane przez państwa członkowskie, które zawrą takie ustalenia umowne na rzecz konkurencyjności i wzrostu gospodarczego.
13. Należy jeszcze bardziej usprawnić zarządzanie w strefie euro w oparciu o traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu, z uwzględnieniem oświadczenia ze szczytu strefy euro z 26 października 2011 r. Na posiedzeniu w marcu 2013 r. szefowie państw lub rządów strefy euro zostaną poproszeni o przyjęcie regulaminu swoich posiedzeń, z pełnym poszanowaniem art. 12 ust. 3 traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu.
14. We wszystkich działaniach głównym celem pozostaje zapewnienie demokratycznej legitymacji i rozliczalności na szczeblu, na którym są podejmowane i wdrażane decyzje. Wszelkim nowym krokom w kierunku wzmocnienia zarządzania gospodarczego będą musiały towarzyszyć dalsze działania na rzecz zwiększenia legitymacji i rozliczalności. Na szczeblu krajowym państwa członkowskie będą musiały zapewnić odpowiednie zaangażowanie ze strony swoich parlamentów, jeżeli mają zostać zrealizowane działania na rzecz dalszej integracji ram polityki fiskalnej i ram polityki gospodarczej. Dalszej integracji procesu kształtowania polityki i większemu łączeniu kompetencji towarzyszyć musi proporcjonalne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego. W realizacji tego procesu mogą pomóc nowe mechanizmy zacieśniania współpracy między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim, zgodnie z art. 13 traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu oraz protokołem nr 1 załączonym do Traktatów. Parlament Europejski i parlamenty narodowe wspólnie określą sposób organizacji i promowania konferencji ich przedstawicieli w celu omówienia kwestii związanych z UGW.

Roczna analiza wzrostu gospodarczego

15. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przedłożoną terminowo przez Komisję **roczną analizę wzrostu gospodarczego**, która rozpoczyna europejski semestr 2013. Rada Europejska stwierdza, że w 2013 r. działania na szczeblu krajowym i europejskim powinny nadal skupiać się na pięciu priorytetach uzgodnionych w marcu bieżącego roku, którymi są:
- kontynuowanie zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi,
 - przywrócenie gospodarce normalnego kredytowania,
 - wspieranie wzrostu gospodarczego i konkurencyjności,
 - walka z bezrobociem i społecznymi skutkami kryzysu oraz
 - unowocześnianie administracji publicznej.
16. Rada dokładniej przeanalizuje pakiet dotyczący rocznej analizy wzrostu gospodarczego – zgodnie z programem prac przedstawionym przez następną prezydencję i z uwzględnieniem zaleceń przedstawionych przez obecną prezydencję w sprawozdaniu na temat wniosków wynikających z europejskiego semestru 2012; wyniki tej analizy przedstawi podczas posiedzenia Rady Europejskiej w marcu 2013 r. Rada Europejska uzgodni następnie konieczne wytyczne dla państw członkowskich dotyczące zarówno ich programów stabilności, programów konwergencji i krajowych programów reform, jak i realizacji unijnych inicjatyw przewodnich. Komisja jest proszona o włączenie do kolejnej rocznej analizy wzrostu gospodarczego oceny funkcjonowania rynków pracy i rynków produktowych w celu wspierania zatrudnienia i wzrostu gospodarczego.

17. Urzeczywistnienie **jednolitego rynku** może w dużym stopniu przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; jest to jednocześnie jeden z zasadniczych elementów reakcji UE na kryzys finansowy, gospodarczy i społeczny. Rada Europejska podsumowała stan prac nad priorytetowymi wnioskami wskazanymi w Akcie o jednolitym rynku I oraz z zadowoleniem przyjęła zarówno porozumienie, które uczestniczące państwa członkowskie osiągnęły w sprawie jednolitego patentu, jak i porozumienie w sprawie pozasądowego rozstrzygnięcia sporów i internetowego rozstrzygnięcia sporów w przypadku sporów konsumenckich. Wzywa współpracodawców do zakończenia w trybie pilnym prac nad pozostałymi *dossier* wskazanymi w Akcie o jednolitym rynku I. W szczególności należy przyspieszyć prace nad kwestiami dotyczącymi kwalifikacji zawodowych, zamówień publicznych, delegowania pracowników oraz podpisu elektronicznego i identyfikacji elektronicznej. Jeśli chodzi o Akt o jednolitym rynku II, Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia wszystkich najważniejszych wniosków do wiosny 2013 r. Zwraca się do Rady i Parlamentu Europejskiego o nadanie wspomnianym wnioskom najwyższego priorytetu, tak by mogły one zostać przyjęte najpóźniej z końcem bieżącej kadencji Parlamentu. Istotne jest również podjęcie w trybie pilnym działań zgodnie z komunikatami Komisji w sprawie wdrożenia dyrektywy usługowej i w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem. Rada Europejska będzie na bieżąco uważnie monitorować postępy w pracach nad wszystkimi wnioskami dotyczącymi jednolitego rynku.
18. Rada Europejska wzywa do szybkiego przeanalizowania komunikatu Komisji w sprawie inteligentnych regulacji oraz oczekuje na opublikowanie pierwszej tabeli wyników dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji, aby w ramach jej ogólnego podejścia do inteligentnych regulacji zmniejszyć obciążenia regulacyjne i odstąpić od regulacji, które nie są już przydatne. Oczekuje konkretnych postępów i przedstawienia sprawozdania na posiedzeniu w marcu 2013 r.

19. Przywołując oświadczenie szefów państw lub rządów ze stycznia 2012 r. i konkluzje ze swoich posiedzeń w marcu, czerwcu i październiku, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy, jakie w ciągu bieżącego roku poczyniono w zakresie wypracowania kompleksowego unijnego podejścia do kwestii **zatrudnienia młodzieży**. Wzywa Radę do bezzwłocznego przeanalizowania wniosków wchodzących w skład pakietu na rzecz zatrudnienia młodzieży, w szczególności z myślą o przyjęciu zalecenia w sprawie gwarancji dla młodzieży na początku 2013 r., przy uwzględnieniu uwarunkowań i potrzeb krajowych. Zwraca się do Komisji o szybkie zakończenie prac nad ramami jakości dla staży, utworzenie sojuszu na rzecz przyuczania do zawodu oraz o przedstawienie wniosku w sprawie nowego rozporządzenia EURES. Rada, państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić szybkie podjęcie działań następczych w związku z komunikatem Komisji „Nowe podejście do edukacji”.

II. POZOSTAŁE KWESTIE

Wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony

20. Rada Europejska przywołuje swoje konkluzje z grudnia 2008 r. i zwraca uwagę, że w dzisiejszym szybko zmieniającym się świecie Unia Europejska musi przyjąć na siebie więcej obowiązków w zakresie utrzymywania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, tak by zagwarantować bezpieczeństwo swoim obywatelom i promowanie swoich interesów.

21. W tym kontekście Rada Europejska podtrzymuje swoje zobowiązanie do zwiększania skuteczności wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), stanowiącej konkretny wkład UE w międzynarodowe zarządzanie kryzysowe. UE odgrywa ważną rolę zarówno w regionach z nią sąsiadujących, jak i na całym świecie. Rada Europejska przypomina, że misje i operacje w dziedzinie WPBiO stanowią zasadniczy element ogólnego podejścia UE do działań w regionach objętych kryzysem, takich jak Bałkany Zachodnie, Róg Afryki, Bliski Wschód, Sahel, Afganistan i Zakaukazie, oraz podtrzymuje swoje zobowiązanie do zwiększania sprawności i skuteczności działania tych misji i operacji. Przypomina również, że misje i operacje w dziedzinie WPBiO należy prowadzić w ścisłej współpracy z innymi odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak ONZ, NATO, OBWE i Unia Afrykańska, a także krajami partnerskimi, w zależności od potrzeb w konkretnej sytuacji. W tym kontekście szczególne znaczenie ma zacieśnianie współpracy z zainteresowanymi partnerami sąsiadującymi z Europą.

22. Rada Europejska podkreśla, że aby móc wywiązać się z zobowiązań w zakresie bezpieczeństwa, państwa członkowskie UE muszą być gotowe zapewnić ukierunkowane na przyszłość zdolności, zarówno w dziedzinie cywilnej, jak i w dziedzinie obrony. Rada Europejska zwraca uwagę, że obecne ograniczenia finansowe pokazują, iż konieczne jest szybkie zacieśnienie współpracy europejskiej, aby rozwinąć zdolności wojskowe i usunąć najważniejsze niedociągnięcia, w tym niedociągnięcia stwierdzone podczas ostatnio przeprowadzonych operacji. Podkreśla również, że korzyści z takiej współpracy mogą być odczuwalne w całej Unii Europejskiej w dziedzinie zatrudnienia, wzrostu gospodarczego, innowacji i konkurencyjności przemysłowej.

23. Rada Europejska zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, w kontekście jego działań podejmowanych za pośrednictwem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i Europejskiej Agencji Obrony, oraz do Komisji – przy zachowaniu podziału kompetencji i w razie potrzeby w ścisłej współpracy – aby opracowali dalsze propozycje i działania dotyczące wzmocnienia WPBiO i poprawy dostępności potrzebnych zdolności cywilnych i wojskowych oraz aby mając na uwadze posiedzenie Rady Europejskiej w grudniu 2013 r., przedstawili najpóźniej do września 2013 r. sprawozdanie na temat podjętych inicjatyw. Państwa członkowskie będą w dużym stopniu zaangażowane w te działania na wszystkich etapach.

24. W tym celu Rada Europejska zwraca uwagę m.in. na następujące kwestie:

Zwiększanie skuteczności, widoczności i wpływu WPBiO poprzez

- dalsze opracowywanie kompleksowego podejścia do zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego i stabilizacji, w tym poprzez rozwijanie umiejętności reagowania na wyzwania pojawiające się w zakresie bezpieczeństwa;
- zwiększenie możliwości UE w zakresie szybkiego i skutecznego rozmieszczania zarówno odpowiednich zdolności cywilnych i wojskowych, jak i personelu w ramach wszelkich działań związanych z zarządzaniem kryzysowym.

Wzmacnianie rozwoju zdolności obronnych poprzez

- zidentyfikowanie powielanych zasobów oraz braków w zdolnościach i ustalenie priorytetów dotyczących przyszłych wymogów w zakresie europejskich zdolności cywilnych i wojskowych;
- ułatwianie bardziej systematycznej i długofalowej europejskiej współpracy w dziedzinie obrony, w tym z wykorzystaniem zasady „łączenia i udostępniania zdolności wojskowych”; w związku z tym – systematyczne uwzględnianie współpracy od samego początku w krajowych planach obronnych przygotowywanych przez państwa członkowskie;
- ułatwianie synergii między inicjatywami dwustronnymi, subregionalnymi, europejskimi i wielostronnymi, w tym unijnym „łączeniem i udostępnianiem zdolności wojskowych” i natowską „inteligentną obroną”.

Wzmacnianie europejskiego przemysłu obronnego poprzez

- zwiększanie stopnia zintegrowania, trwałości, innowacyjności i konkurencyjności europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego;
- zwiększanie synergii między cywilnymi i wojskowymi działaniami w zakresie badań i rozwoju; wspieranie sprawnie funkcjonującego rynku obronnego, w szczególności dzięki skutecznemu wdrożeniu dyrektyw w sprawie zamówień publicznych i w sprawie transferów wewnątrzunijnych; rynek ten powinien być otwarty dla małych i średnich przedsiębiorstw i powinien odnosić korzyści z wnoszonego przez nie wkładu.

25. W grudniu 2013 r. Rada Europejska dokona przeglądu postępów w zakresie realizacji tych celów, oceni sytuację i na podstawie zaleceń przewodniczącego przedstawi wytyczne, w tym poprzez określenie priorytetów i ram czasowych, tak by zapewnić skuteczność unijnych działań na rzecz wywiązania się przez Europę z obowiązków w dziedzinie bezpieczeństwa.

Strategie regionalne

26. Przywołując swoje konkluzje z czerwca 2011 r. i z zastrzeżeniem oceny koncepcji strategii makroregionalnych, jak przewidziano w konkluzjach Rady z dnia 13 kwietnia 2011 r., Rada Europejska oczekuje na nową unijną strategię na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego, którą Komisja ma przedstawić przed końcem 2014 r. Wzywa również do szybkiej realizacji zmienionej unijnej strategii dla regionu Morza Bałtyckiego. Aby zacieśnić współpracę z krajami sąsiadującymi, Rada Europejska zachęca Radę do podjęcia dalszych działań w celu pełnego wykorzystania wymiaru północnego i partnerstw w jego ramach.

Rozszerzenie oraz proces stabilizacji i stowarzyszenia

27. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje i zatwierdza konkluzje w sprawie rozszerzenia oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia, które Rada przyjęła w dniu 11 grudnia.

Syria

28. Rada Europejska jest głęboko poruszona coraz bardziej pogarszającą się sytuacją w Syrii. Zatwierdza konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje także wyniki czwartego posiedzenia ministerialnego Grupy Przyjaciół Narodu Syryjskiego, które odbyło się w Marakeszu w dniu 12 grudnia 2012 r. Rada Europejska poleca Radzie do Spraw Zagranicznych opracowanie wszystkich wariantów dotyczących wsparcia i pomocy opozycji oraz umożliwienia większego wsparcia na rzecz ochrony ludności cywilnej. Rada Europejska ponownie wyraża swój pogląd, że w Syrii konieczne są przemiany polityczne prowadzące do przyszłości bez prezydenta Assada i jego bezprawnego reżimu. Rada Europejska nadal będzie zajmować się sytuacją w Syrii, traktując tę kwestię w sposób priorytetowy.
- =====